

De algemene rapportage over de data 2018 is beschikbaar

01-11-2019

Chris Struiksma

Kwantiteit en kwaliteit van de data

Er hebben deze ronde veel meer praktijken data aangeleverd dan bij de vorige. Om precies te zijn 57 van de 99 praktijken met in totaal bijna 10.000 cliënten.

Dat is, voor een eerste algemene ronde, een mooie respons, hoewel het totaalaantal leerlingen/cliënten bij deze 57 praktijken ook zorgen baart. Als we namelijk extrapoleren naar 99 praktijken, komen we op een aantal leerlingen in behandeling van meer dan 17.000.

Minder positief is de kwaliteit van de data. Veel 'records' zijn onvolledig ingevuld ('missing'). En dan doelen we natuurlijk niet op het feit, dat het gros van de in 2018 lopende behandelingen pas in 2019 is afgerond. Waarbij opgemerkt dat een traject pas echt is afgerond met twee follow-up metingen.

Ook zijn er nogal veel 'onmogelijke' data. Voorbeelden daarvan zijn:

- een screeningdatum die ligt na de start van de behandeling,
- een eerste screeningdatum die komt na derde,
- onwaarschijnlijke (hoger dan 140) tot onmogelijke IQ's (197),
- een leeftijd bij de start van de behandeling van 18 jaar,
- voortrajecten (de periode van eerste tot en met derde E-score) van 600 dagen en meer,
- enz.

Van de meeste ingevoerde casus waren drie tussentijdse of een of twee tussentijdse en een eindmeting beschikbaar. We zouden daar individuele leercurves mee willen berekenen. Het doel is om daarvoor drie voormetingen te hebben (de 3x E-score) en twee follow-up metingen. Daarmee kan overtuigend aangetoond worden dat de behandeling zinvol is.

Die data zijn er nog niet en ook de data van 2019 zullen nog geen volledige follow-up gegevens bevatten. Om te zien of er toch al een trend kan worden gevonden, is naast de startmeting minimaal één extra voormeting noodzakelijk en na de startmeting minimaal één tussentijdse meting. Weglaten van alle casus van wie niet minimaal één gegeven voor aanvang en één gegeven tijdens de behandeling aanwezig was, bracht het aantal cliënten/leerlingen in de analyse terug van 9951 naar 1324, iets meer dan 14%.

Het verliezen van zoveel casus is buitengewoon jammer. Misschien is de opzet van de minimale dataset onvoldoende duidelijk gemaakt tijdens de regiodagen en in de Nieuwsbrieven. Maar een vooruitgang tussen het begin van een behandeling en de afronding van een behandeling heeft geen enkele bewijskracht. Door voormetingen en follow-up metingen toe te voegen, kan een schatting gemaakt worden van het verloop van een leercurve zonder interventie en daaruit kan het effect van de interventie worden bepaald. En aantonen op grond van de data dat onze behandelingen zin hebben, is een ambitie die we toch allemaal delen?

Voor-, start-, tussen- en eindmeting

Van alle casus zijn voormetingen beschikbaar. Dat zijn immers de screeningsgegevens waarmee de school een leerling aanmeldt. De driemaal E-score.

Elke behandeling start met een startmeting. Vaak maakt die deel uit van het diagnostisch onderzoek.

Tussentijdse metingen zijn er niet altijd, bijvoorbeeld als een behandeling na 40 sessies wordt afgesloten. Veel praktijken hanteren een protocol dat uitgaat van geen of hooguit één tussentijdse meting. Bij andere praktijken is het de routine om elke acht tot twaalf weken de ontwikkeling te peilen. Daarom zijn er maar liefst zes mogelijkheden om tussentijdse data in te voeren, maar die hoeft u dus niet allemaal te benutten. De behandeling eindigt altijd met een eindmeting.

Follow-up meting

Follow-up metingen zijn cruciaal voor de beoogde analyse. Deze betreft u van de school van de leerling. Het zijn de gegevens van de reguliere LVS-toetsingen. Daarvoor is een (aangepast) schema ontworpen dat als bijlage is toegevoegd. De eenheid van analyse is een volledig afgerond traject: van eerste voormeting tot en met tweede follow-up meting. Om in alle gevallen een traject af te kunnen ronden binnen maximaal een jaar na beëindiging van de behandeling, is de periode tussen de eerste en de tweede follow-up verkort.

NB Neemt u in uw overeenkomst met de scholen op dat u hen te zijner tijd benadert om hun LVS-gegevens van de leerling door te geven?

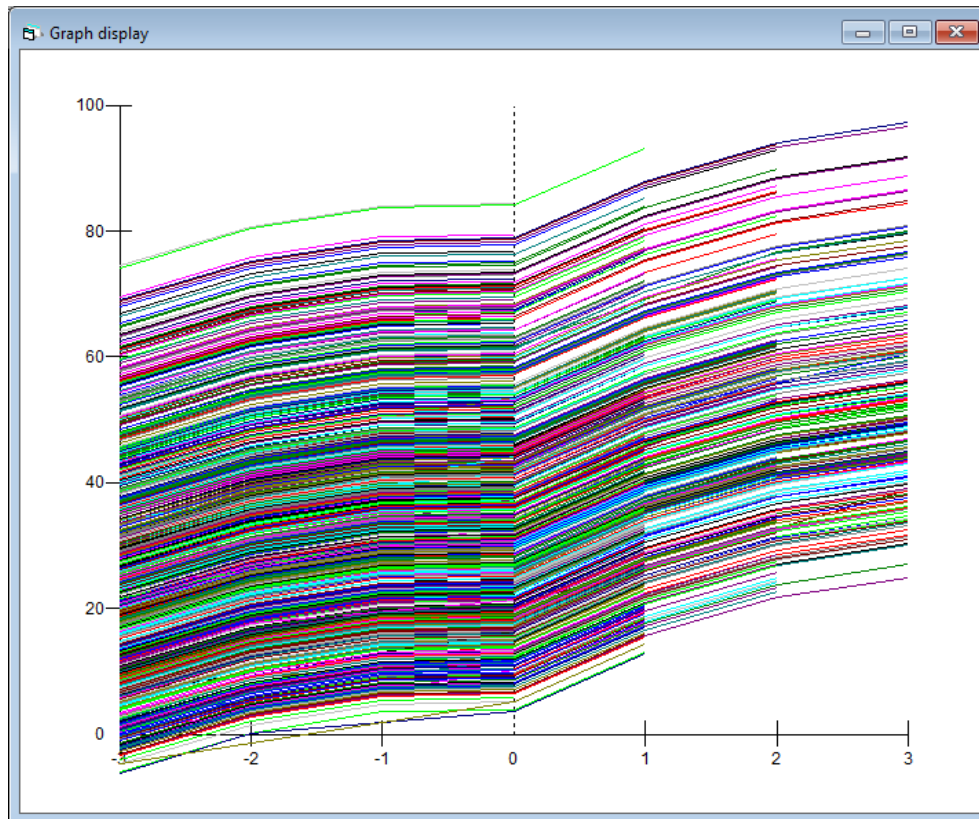
Model

Het model dat getoetst wordt, is:

De voormetingen geven een verloop van de technische leesvaardigheid in de tijd. Trajecten zijn vergelijkbaar gemaakt door het moment waarop de bemoeienis start te coderen als tijdstip nul. De data van de voormetingen worden omgezet in het aantal dagen voorafgaand aan de start, dus negatieve getallen. De data van de vervolgmetingen hebben een positief getal dat het aantal verstreken dagen aangeeft sinds de start.

Om een indruk te geven nemen we hier een van de figuren op, zie Figuur 1. Horizontaal staan de toetsmomenten, verticaal de vaardigheidsscore op de DMT₁₂₃.

Op dit moment is alleen te concluderen dat de data een 'knik' laten zien, in de goede richting. Met andere woorden, de behandelingen laten gemiddeld op korte termijn een positieve trend zien. Meer bewijskracht valt er aan de data op dit moment niet te ontleen. Daarvoor zijn volledige trajecten nodig van een voldoende aantal casus. En dat levert mooie visioenen als we bedenken dat een infrastructuur voor het behandelen van dyslectische leerlingen zoals we die in Nederland kennen, uniek is in de wereld. Hetzelfde geldt voor de grootschalige dataverzameling die vrijwel de gehele populatie betreft.

Figuur 1

Rapportage per praktijk

De praktijken zijn in de algemene rapportage geanonimiseerd. Praktijken die van 15 casus of meer data hebben ingestuurd, ontvangen binnenkort een op naam gestelde rapportage volgens hetzelfde stramien over hun praktijk. Het NKD ontvangt die niet.

Met volledige data wordt het ook mogelijk om u per praktijk van de door u gewenste informatie te voorzien. Dat is de kwaliteit die we nastreven. Geïnteresseerden kunnen een interne notitie naar aanleiding van de data 2018 downloaden van de NKD-site.